

Singur

Ștefan Doroftei Doimneanu

Sunt singur în mine pe margini de viață,
Sunt mult în puțin, sunt suflet în multe,
Pustia cernită îmi scrie pe față
Cu lacrimi, ce n-au pe cine să-nfrunte.

Pierdut-am prea multe în vremuri puține,
Pierdut-am iubire, părinți și amici,
Mă vântur sălbatic prin somn în neștiri
Luptând cu durerea și ani inamici.

Primesc prin eteruri coroane și jerbe
Și timpul-mi se frânge în foșnet de dor,
Adun în cuvânte silabe și verbe
Dar nu mai pot plânge, când toate mă dor.

Când noaptea nebuna mă ține-n robie
Și-mi ninge din lună și stele îmi plouă,
Amurgul tomnatic la vis mă îmbie
Să sorb pic cu pic din stropii de rouă.

Mi-așez în tăcere izvoare native,
Din vocile zării îmi fabric puteri,
Ca-n ziua de mâine să pun explozive
Să fugă durerea în noi învieri.

30.06.2019